



# **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Quotidiana Christiani Militis Tessera**

**Stanyhurst, Guillaume**

**Coloniæ Agrippinæ, 1710**

9. Dies Maii. Curiosus interna despicit, præterita non respicit, præsentia non inspicit, futura non prospicit.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45477**

Majus. *Tessera.* 351  
sub velle attalica, serica, odorifera, latet anima cada-  
rifera. Illud sufficiet pro corpore, si nec ad invidiam  
splendeat, nec ad contemptum sordeat: sit vestis ad  
ulum, non ad cultum, obsignet hæc dicta Poëta.  
*In vestimentis non est sapientia mentis;*  
*Quinimum curat cultus, fit pauper adultus.*

## 9. DIES MAII.

Curiosus interna despicit, præterita non re-  
spicit, præsentia non inspicit, futura non  
prospicit. *S. Bernardus in serm.*

Curiosi- I. **Q**uis non accuset curiosum, &  
tas circa non condemnet curiosita-  
aliena.  
ut vitium? utpote qui cum ea quæ il-  
lius intersunt, nec despiciat, nec inspiciat, nec pro-  
spiciat, dignus sit quem nullus suspiciat, dignissimus  
quem quivis despiciat. proprium est curioso esse  
fuerum rerum incurium, esse studiosum, ut vitam co-  
gnoscat alienam, desidiosum ut corrigat suam: otio-  
sum esse in necessariis, negotiosum in supervacaneis,  
senari ut inquirat seria, occupari ut intelligat futilia.  
Quæ porticus est, quæ officina, quæ fori pars, in qua  
diescuriosi non traducunt integros? obtundunt alio-  
rum aures infinitis quæstionibus, mentes interroga-  
tionibus, magno audientium studio, temporis dis-  
pendio. Quid vis investigare, quæ præstat ignorare?  
Omnis ineruditus, idem est & curiosus: estque para-  
tior ad inquirendum quam capacior ad intelligen-  
dum

dum. D. Augustinus rogatus ab Afro, quid Deus ante mundi creationem faceret? scitè respondit: Curiosus parabat infernum. Sancta est ignorantia, nescire nescienda.

II. Quapropter refrænanda est curiositas illa, & potenti manu ut equo frementi, atque indomito injiciendum est lorum, quo in gyro moderationis continetur. Dæmon tibi perpetuò insidiatur, invigilans hostes innumeri omni occasione te perdendi, moniminet, incumbit vertici tuo immensum illud in terminatæ Æternitatis pondus, nescis quis tibi morte abjiciend⁹ sit calculus, æter an albus, brevior tandem es ad supremi Judicis tribunal, cras reddenda. Judici ratio omnium quæ fecisti, contra normam rationis: & tot inter negotia, tantumne tibi est otii, vacuique temporis, ut hinc atque inde, emissarios in omnem partem oculos circumferas, ut quid alii agunt aliis referas? ut ad nævos alienos vim omnem, & intelligentiam conferas, & negligas tuos: hoc non infimum est hujus mali malum, quod proprias noxas ignoret, & ad illas sit quasi Polypheus, in alienis pavidensis sit Argus: ibi lynx, hic talpa, cum foras egreditur, & aliena inspicit, est lamia, cum sua introspicit, est ipsa cæcitas. Imitatur muscas, cum deberet potius apiculas. Illæ procaci, & importunissima temeritate, ad pus, & ulcera putria, saniemque circumvolant: hæ floribus insidentes mellis suavitatem colligunt.

III. Ut hoc vitium, quod tibi ultimum pariet extium, penitus extirpes, sequere consilium Omuli, civis Romani, ad quem aliquando cum Antonius Pius divertisset, & curiosa multa inquireret de Porphyrio.

Majus,  
ticis colu  
tinebat  
domum a  
& tu , ef  
quaras :  
imò, esto  
cias. Quin  
apparet i  
ice habita  
domibus e  
ges, & de  
gas & ag  
alienas fre  
Dei intra  
fias per se  
quomodo  
plateis: I  
terim te a  
Deum tot  
dere pulc  
vum cogni  
do, tota si  
quod inte  
ce, sis tecu  
monitum

Pax ha

Pars .

Majus.

Tessera.

353

Deus an-  
t: Curio-  
a, nescire  
s illa, &  
omito in-  
onis con-  
nvigilant  
i, mon-  
illud in-  
uis tibi  
, brevie  
eddend  
mam  
ne tibi  
e, emiss  
ut quid  
vum om-  
gas tuos?  
uod pro-  
phemus,  
ic talpa  
nia; cum  
cas, cum  
portuni-  
niemque  
suavita  
ariet ex-  
nuli, ci-  
nus Pius  
orphyri-  
ticas

ticis columnis, aliisque interioribus, quæ scire nihil  
attinebat; liberè omulus curiosum pupugit. *Cum in*  
*dum alienam veneris, & mutus, & surdus esto.* Ita  
& tu, esto in alienis mutus, ne quid interrogando  
queras: esto surdus, ne quid audiendo percipias;  
imò, esto & cæcus, ne quid ad te non attinens, aspi-  
cias. Quin etiam ut nullum illius navi vel levissimum  
appareat in te vestigium, gere te ut mortuum. Assue-  
te habitare tecum, & pax erit tecum. Noli in alienis  
domibus esse domesticus, ut quid ibi agatur investi-  
ges, & domi tuæ peregrinus, & hospes, ut quid ibi  
egas & agatur, ignores. Nihil probrosius quam ut  
alienas frequentes domus, ut ibi sis momus. *Regnum*  
*Dei intra nos est, quid extra nos mendicamus miseri-*  
*tas per sensus palabundos?* Deus intus loquitur,  
quomodo eum audire possumus extra nos & foris in  
plateis? Dum loqueris homini, alium hominem in-  
terim alloquentem non audies, quomodo audies  
Deum tot intentus tumultibus? Quid foris optas vi-  
dere pulchrum, quid jucundum audire, quid no-  
vum cognoscere, ubi tecum est tota ipsa pulchritu-  
do, tota simul jucunditas, & ubi semper est novum  
quod intelligas, & quo te pascas? Ut ergo fruaris pa-  
ce, sis tecum frequens in corde. Non hoc meum est  
monitum; Poëtae est oraculum:

*Pax huic servatur, qui secum in corde moratur.*

Pars II.

Z

10. DIES